

הספד על רבן של ישראל רבינו הגדול מרן שר התורה זצוק"ל - הכנה לבין הזמנים

סיים ש"ס, [והשנה זה ספק האם הוא כבר סיים או לא, כי הרי תמיד הוא עושה את הסיום בערב פסח, ואם יש שנה מעוברת הוא מוציא ספר על ענין מסוים בחודש העיבור, והוא נפטר חודש לפני פסח בדיוק].

ויש כאלה שאומרים שר' חיים היה לו זכרון טוב ולכן הוא הצליח להגיע כ"כ רחוק, אבל אני לא יכול להגיע לזה, זה לא קשור אלי, וזה לא נכון גם אם זכרון טוב א"א להגיע כ"כ רחוק, ההשגות של ר' חיים לא הגיעו ע"י הזכרון שלו, הוא התאמץ והתייגע להגיע לזה, בצעירותו הוא היה מתאמץ מאוד, והוא לא ויתר לעצמו, הוא המשיך לעמול, תשאלו את מי שהיה אז בתקופה הזאת, אף אחד לא חלם שהוא יהיה בין הגדולים, וכ"ש מנהיג הדור בכזה עוצמה. הרב שך הוא זה שהחשיב אותו ברום המעלה, ואמר עליו להג"ר יצחק זלזניק זצ"ל כבר אז "ער איז א אמתער תלמיד חכם" - הוא תלמיד חכם אמיתי, וכשהסטייפלר נפטר התבטא הרב שך שר' חיים הוא ממלא מקום אבותיו.

ובני המשפחה סיפרו שפ"א אמר לאחד הנכדים שבצעירותו הוא ראה את דברי הח"ח שכותב שכל אחד צריך שיהיה לו איזה מסכת שיהיה בקי בה בע"פ והיא שגורה על לשונו שיוכל ללמוד כל הזמן והיא תבוא אתו לעולם האמת, ואמר ר' חיים שהוא התחיל לשנן מסכת קידושין עד שהוא ראה שזה מפריע לו לסדרים והוא הפסיק, שאל אותו הנכד האם עשה ע"ז התרת נדרים, אמר לו ר' חיים זה היה עוד לפני שהגעתי לעונת נדרים...

מנוחת הנפש

והנה כולם מדברים על ההתמדה שלו, על הניצול הזמן שלו, ועל ידיעת התורה שלו, אבל יש עוד נקודה שהיתה אצל ר' חיים שצריך ללמוד ממנו, הוא היה תמיד רגוע, היתה לו מנוחת הנפש - שלוה, עם כל ה"חובות" שלו הוא היה תמיד רגוע, אף פעם לא ראו אותו לחוץ, הוציאו ספר על ר' חיים בשם "המלאך" אבל זה לא נכון, ר' חיים היה לו תמיד מה לומר לאנשים, תמיד הוא היה מפרגן ומחייך לכל אחד, עד שהתחילו להגיע הרבה אנשים שאז הוא התחיל לברך בקיצור - בו"ה... ומ"מ כשאמרו לו על ילד שהוא יתום וכיוצ"ב, היה מביט עליו ומברך בפה מלא ברכה והצלחה.

אחד מבני המשפחה אמר שהרבה חושבים שר' חיים היה מסכן, הוא רצה ללמוד בלי סוף ואנשים הפריעו לו, אבל זה לא נכון, ר' חיים רצה לעשות רצון ה' יתברך, ולכן הוא למד כל הזמן, כי זה רצון ה', אבל בזמנים שרצון ה' הוא שיקבל קהל הוא עושה את זה בגלל שזה רצון ה', ולא בגלל שמכריחים אותו נגד רצונו, ובאמת מצאנו כך הרמב"ן בפרשת יתרו שכתוב שם שמשא אמר ליתרו כי יבוא אלי העם לדרוש אלוקים (שמות יח, טו), והרמב"ן שהכוונה להתפלל על חולייתם - זה רצון ה'.

בהפטרת פרשת שמיני (שהשנה לא קראו מפני הפטרת פרה), מובא המעשה של "פרץ עוזיה", שדוד המלך העלה את ארון הקודש לעיר דוד, והסיעו את זה עם עגלה ובדרך שמטו הבקר ועוזיה ניגש לתמוך בארון ומת, ונקרא שם המקום "פרץ עוזיה", ובסוטה (דף לה, א) מובא שדוד נענש בזה על מה שאמר בתהלים (ק"ט, נד) זמירות היו לי חוקיך בבית מגורי - שקרא את התורה "זמירות", אמר לו הקב"ה דברי תורה שכתוב בהן התעניף עיניך בו ואיננו אתה קורא אותן זמירות, הריני מכשילך בדבר שאפילו תינוקות של בית רבן

לימוד התורה

אנחנו נמצאים כעת בימים שכולם מדברים על מרן שה"ת הגר"ח קניבסקי זצוק"ל. רוצים להתחזק, ללמוד מדרכיו, מההתמדה שלו, מהניצול הזמן שלו, ודבר בעתו מה טוב להתחזק עכשיו שעושים סדרי חזרות בישיה"ק.

כתוב בפרשה (י, יא) וידבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר בניו הנותרים וגו', ושואלים מה בא ללמדנו הרי פשוט שאם היו ד' בנים ושנים מתו נשארו שנים, ומה כוונת הפסוק באומרו הנותרים. ופירש הרב מפונביץ זצ"ל שכוונת הפסוק להדגיש שצריכים להתבונן בזה שהם נותרים, להבין שאם הם נשארו יש לזה משמעות, יש להם תפקיד.

והוא אמר את זה כששאלו אותו איך הוא מסוגל אחרי שאיבד את כל המשפחה שלו ואת כל המוסדות שלו לפתוח עוד ישיבה, והוא אמר ע"פ הנ"ל, שהקב"ה לא השאיר אותי סתם, היו רבים וטובים ממני שלא נשארו, ואם השאירו אותי זה בגלל שיש לי תפקיד, ידעו שיש לי את היכולת והכוחות לפתוח ישיבות.

ואנחנו כעת נמצאים במצב כזה, ר' חיים נפטר ואנחנו נשארו ואם נשארו זה בגלל שיש לנו תפקיד, ויש לנו את היכולת ואת הכוחות למלאות את התפקיד, אנחנו צריכים לנסות להשלים את החסר כפי יכולתנו, כ"כ הרבה תורה חסר עכשיו בעולם, כ"כ הרבה כבוד שמים חסר בעולם, ר' חיים הרבה כבוד שמים בעולם וכעת זה חסר, כשאדם נפטר אומרים קדיש והטעם לזה הוא מפני שכל יהודי מרבה כבוד שמים בחייו וכשהוא נפטר חסר כבוד שמים ולכן מבקשים "יתגדל ויתקדש שמייה רבא", ועל אחת כמה וכמה ר' חיים שהרבה כ"כ הרבה כבוד שמים.

סיפר לי הג"ר משה ברמן שליט"א שאחיו הג"ר חנוך אירס בן ונכנסו לרבי חיים. הגיעו החתן והדודים וביניהם הג"ר חיים פרץ שליט"א ור' חיים היה באמצע ללמוד ירושלמי, אמרו לו יש כאן חתן, הרים את עיניו ואמר מזל טוב מזל טוב ומיד הוריד בחזרה את עיניו והמשיך ללמוד. הנכד הביא יין ואמר לו שוב יש כאן חתן והביאו לחיים, ר' חיים הרים את עיניו ואמר יש כאן חתן? מזל טוב מזל טוב, ומיד הוריד בחזרה את עיניו והמשיך ללמוד, וכשסיים ללמוד הוא ראה אותם יושבים, שאל אותם מה עושים פה האחיינים שלו משי ברמן, אמרו לו שהגיעו עם החתן, אמר ר' חיים: א' יש חתן? מזל טוב מזל טוב, והוא קיבל אותם ושתו לחיים...

כשרבי חיים למד הוא לא שמע ולא ראה הוא היה כל כולו בסוגיא.
[סיפר הגר"ש קלופט שליט"א שפעם הוא נכנס לר' חיים ושאל אותו על איזה דבר שהתפרסם בשמו אם זה נכון שכך הוא אמר, אמר לו ר' חיים היכן שמעת שאמרתי כך, אמר לו קראתי בעתון, אמר לו ר' חיים אתה מאמין לעיתונים. פעם אחרת הוא שוב נכנס לר' חיים ושאל אותו על סגולה שהתפרסמה על שמו מה טיבה של סגולה זו, אמר לו ר' חיים היכן שמעת על הסגולה הזאת, אמר לו קראתי במודעות, אמר לו ר' חיים מה? יש לך זמן לקרוא מודעות? ...]

אחותו הרבנית ברזם (חמותו של מרה"י הגרצ"י אדלשטיין שליט"א) שאלה אותו כמה פעמים הוא סיים ש"ס והוא אמר לה שבגיל חמש עשרה הוא ניסה לסיים את הש"ס בשנה ולא הצליח, ובגיל שש עשרה הוא ניסה שוב ולא הצליח, ובגיל שבע עשרה הוא ניסה שוב ואז זה היה פעם ראשונה שהוא הצליח ומאז כל שנה הוא

יודעין אותו, דכתיב ולבני קהת לא נתן כי עבודת הקודש וגוי' בכתף ישאו, ואיהו אתייה בעגלתא.

והמהרש"א בעירובין (דף יח, ב) שואל מהגמ' שם שכל בית שאין דברי תורה נשמעין בו בלילה אש אוכלתו שנאמר ולא אמר איה אלו' עושי, הנותן זמירות בלילה. ורואים שדברי תורה נקראו זמירות, ומפני מה נענש דוד על כך, ועל עצם העונש שנענש דוד גם צריך להבין מה המידה נגד מידה בזה.

וביאר הרב אלישיב זצוק"ל (בהערות במסכת סוטה) שבאמת דברי תורה נקראו זמירות, הם מביאים תענוג וסיפוק ושמחה לאדם, אבל כשנגשים ללמוד אסור שזה יהיה כגישה לזמירות, הגישה לתורה צריכה להיות באימה ביראה וכו', וכשלומדים בכזה צורה זה נהיה זמירות - נהנים מזה מתענגים בזה, התורה זה זמירות אבל זה צריך להיות אחרי שלומדים בצורה הראויה, א"א לקרוא את זה מראש זמירות, וזה היה התביעה על דוד.

ונענש בפרץ עוזיה במידה נגד מידה, שהרי אמרו חז"ל הארון נושא את נושאי, ולכאורה מה משנה אם נושאים את הארון בכתף או בעגלה הרי בפועל הארון הוא זה שנושא את עצמו, אלא הביאור הוא שאה"נ שכשאחד נושא את הארון למעשה הוא נושא על ידו, אבל אסור שכך יגשו לארון, כשבאים לישא את הארון צריך לבוא עם הרגשה של "עבודת הקודש" - ביראה, וכשעושים כך הארון נושא את נושאי, אבל כשאחד מגיע בלי יראה, הוא בא לתפוס 'טרעמפ' על הארון הוא מת במקום.

ר' חיים זכה ללמוד כמו שצריך, ברצינות, בשקיעות, הוא היה שקוע רק בתורה ולא עניין אותו שום דבר חוץ מתורה, וכך הוא זכה שהתורה תהיה אצלו בבחינה של זמירות, נהנה מהתורה ומתענג עליה, וכך היתה לו כזאת שמחת חיים ומנוחת הנפש, ולא סתם נקרא שמו "חיים"...

והנה יש אנשים שחושבים שדקדוק ההלכה מביא את האדם ללחץ, צריך כל הזמן לדאוג שהכל יהיה ע"פ ההלכה בדקדוק, זה מלחיץ, אבל ראינו אצל ר' חיים בדיוק הפוך, הוא היה מלא שמחה, רגוע ושל, ובהלכה הוא היה המדקדק הכי גדול, יש הרבה שעושים סיומים, אצל ר' חיים זה היה דבר שבשגרה, כל שבוע - שבועיים הוא היה מסיים משהו וכל פעם הוא שתה יין, כי צריך לשמוח עם הסיום.

ליד לדרמן גר הגי"ר אהרן גודמן שליט"א הוא סיפר שר' חיים היה מגיע לפני ותיקין וקורא תהלים מתוך הקלף, כל יום כמה פרקים לפי הספק, ופעם אחת היו פרקים קצרים והוא סיים קצת יותר מוקדם ולקח גמרא והתחיל ללמוד עד ששמע שהתחילו 'מזמור שיר', ואז הוא קם וניגש עם הגמרא לארון הושיט את היד כדי להכניס את הגמרא לארון, ואז התחילו 'קדיש', ר' חיים נשאר בתנוחה זו - עם יד מושטת לארון כל הקדיש, כי אסור לעשות שום דבר באמצע קדיש.

אחד מהנכדים סיפר שפעם הוא ביקש מר' חיים ללמוד אתו ש"ס, ר' חיים שאל אותו אם הוא כבר למד פעם ש"ס, אמר לו שלא, אמר לו ר' חיים וש"ס משניות סיימת כבר, אמר לו שלא, אמר לו ר' חיים ומשנה ברורה סיימת כבר פעם, אמר לו שלא, אמר לו ר' חיים נתחיל מהתחלה, נלמד משנ"ב, כי דבר ראשון צריך ללמוד משנ"ב - לדעת את המעשה אשר יעשון.

[הגיע פעם בחור למרן רה"י זיע"א ואמר שהוא יכול לסיים את המסכת שלומדים בישיבה אבל זה יהיה על חשבון שני דברים - א. חצי שעה משנ"ב שהוא לומד כל יום, ב. שנים מקרא ואחד תרגום שזה לוקח לו הרבה זמן, אמר לו הרה"י לסיים את המסכת צריך, אבל לפני זה צריך להיות יהודי, ללמוד חצי שעה משנ"ב כל יום, ולקיים מה שכתוב בו - לקרוא שנים מקרא ואחד תרגום].

[היה פעם אחד בן שבעים שלא סיים ש"ס וכדי שיהיה לו ש"ס לפני

מותו הוא רצה לקחת שישים אברכים שכל אחד ילמד בשבילו מסכת והוא ישלם להם, וכך יהיה לו יששכר - זבולון בש"ס שלם, סיפרו את זה לר' חיים, שאל ר' חיים מה אתו בעצמו, הוא בעצמו סיים כבר ש"ס, אמרו לו שהוא לא סיים ולכן הוא רוצה לשכור אברכים, אמר ר' חיים נעבעך נעבעך, מסכן, אם הוא עוד לא סיים ש"ס הוא מסכן, הוא מסכן].

ניצול הזמן וענוה

והנה הרבה בחורים שואלים מה כולם מדברים על ההתמדה של ר' חיים, מה רוצים ממני, זה לא לדרגות שלי.

והתשובה היא שבודאי לא דורשים מאף אחד להיות כמו ר' חיים, אבל ללמוד ממנו להעריך את הזמן, לראות כמה כל רגע של ביטול תורה היתה חשובה בעיניו, ולא שאנחנו צריכים להזהר על כל רגע של ביטול תורה, זה לא לדרגות שלנו, ר' חיים מביא בארחות יושר בשם הגר"א שאדם צריך גם מיעוט שיחה, והוא כותב שם שיותר מעשר דקות זה כבר ביטול תורה, אבל יכול להיות שגם זה לא לדרגות שלנו ומותר לפטפט קצת יותר, אבל יש בחורים שיוצאים בלילה מביהמ"ד אחרי סדר שלישי ומפטטים - חצי שעה, שעה, ולפעמים גם יותר, פשוט מאבדים את הזמן על שטויות, וזה כבר ודאי מגיע מזלזול בערך של הזמן, לא מייקרים את הזמן, מבזבזים אותו על שטויות והבלים ללא שום תכלית, וכמובן שאחר כך גם אין לו כח לקום לתפילה...

סיפר לי הגר"א דיקמן שליט"א שיש אברך בוגר הישיבה שיושב ולומד כל היום, פעם אחת הוא שאל את האברך איך אתה עומד בזה, מתי אתה ישן, הרי יש לך כבר ילדים ומסתמא לא תמיד הם לא מפריעים לישון, אמר לו האברך הילדים שלי ישנים בלילה - וזה בזכות ישיבת ארחות תורה ששם למדו שמי שמקפיד בימי בחרותו בשיבה לישון בזמן, לא לבזבז את הלילות, יש לו סייעתא דשמיא וגם אחרי החתונה הוא יוכל לישון כדי שיוכל ללמוד ביום.

וכולנו יודעים שבדרך כלל זה לא ככה, בדרך כלל אי אפשר לישון תמיד כשיש כבר ילדים, ולפעמים יש ילדים שהם מאוד מסודרים, הם לא בוכים ביחד, רק כשאחד מסיים לבכות השני מתחיל... אבל מי שמקפיד על שעות השינה בישיבה יש לו סייעתא דשמיא לשמור עליהם גם אחרי החתונה.

היה יהודי בשם הרה"ג ר' מרדכי אריאל זצ"ל הוא נהיה בן עליה גדול ולמד בחברון, הוא היה לומד בהתמדה גדולה, כשנפטר שאלו את הסטייפלר מה לומר בהספדים על אדם כזה כי הוא היה קרוב אליו, והסטייפלר ענה שיאמרו שהוא למד כ"כ בהתמדה בגלל שהוא מאוד פיחד מעוון ביטול תורה, הנקודה שהסטייפלר רצה שיזכירו בהספד היה שהוא פיחד מביטול תורה.

ר' חיים היה אדם אבל התנהג כמלאך, כל רגע היה מנוצל, אבל כל אחד צריך להשקיע בזה לפי הכוחות שלו. ר' חיים קיים את המיעוט שינה בדרגה גבוהה מאוד, הגי"ר ראובן פיין שהיה גר לידו סיפר שכמעט לא היה האור כבוי בלילה, כל הזמן היה שמה אור. ואמר אז שלא יתכן שמהתמדה כזו, לא יצא אחד מגדולי ישראל.

בכולל חזון איש היה ר' חיים יושב ליד הכניסה ואני ישבתי בצד השני, וכשר' חיים היה הולך לקחת ספר מארונות הספרים שהתפרס על כל הקירות הוא עבר לידי, והייתי קם מלוא קומתי לפניו, עד שפעם אחת הוא אמר לי אם אתה רוצה שאני אפסיק לעבור כאן תמשיך לקום, והוסיף שאמנם על הידור אני לא יכול לומר לך מה לעשות כי יש אומרים שלא מועיל מחילה, אבל על מלוא קומתו ודאי מועיל מחילה, [ושאלתי אותו למה באמת לא קמים בפני כל התלמידי חכמים שהיו בכולל חזון"א, הרי היו שם גאוני עולם - הגר"נ קרליץ, הגר"י שפירא, הגר"ג נדל, ועוד זצ"ל, והוא ענה לי אני באמת לא יודע על מה סומכים, ואולי חושבים שהם מוחלים אבל מי אומר שזה נכון].

ומאידיך הגי'ר שבו רוזנבלט שליט"א רבה של ב"ב, סיפר בהספד בביהכ"נ של בוגרי הישיבה על הענוה של ר' חיים, שפעם הגיע אחד ושאל את ר' חיים מה לעשות כשהחזן מסיים ה' אלוקים אמת כשהוא עדיין באמצע ק"ש, אמר לו ר' חיים גם אני חשבתני על זה ואני משתדל לא להאריך מדי ויש לי סייעתא דשמיא שתמיד אני מסיים לפני החזן.

אותו ר' חיים עם הענוה שלו - שלא מבין שפשוט מחכים לו בסוף קריאת"ש יודע לומר שעל הידור י"א שלא מועיל מחילה גם כשהו נוגע לעצמו.

לקראת ימי בין הזמנים - כיבוד או"א ותפילה

עומדים כעת לקראת ימי בין הזמנים ויש כמה דברים שצריך לזכור - תורה - צריך לזכור שגם בביה"ז "מותר" ללמוד, מי שחושב שאסור שידע שמותר לך מותר לך, וכבר כתבו גדולי הדור שלפנינו שצריך ללמוד לכה"פ ארבע שעות ביום, ואמר מרן הגרמ"י לפקוביץ זצ"ל שהחכם עיניו בראשו וראוי לקבוע אותם בבוקר, שזה יהיה הדבר הראשון שעושים ביום, כי כשדוחים את זה לצהריים אח"כ יש אונס ודוחים ללילה ואז מאוד עייפים ודוחים למחר וכו', עד שזה נדחה לתחילת הזמן...

אבל גם צריך לזכור שזה לא יהיה על חשבון העזרה בבית כשצריך, לא לתת לאמא להתמוטט, היא עובדת מספיק קשה, לעזור כמה שצריך לפי הענין, לא לחשוב שזה לא מתאים לי וזה לא בשבילי, אדרבה זה הכבוד שלך לעזור בבית, בחור לא מגיע הביתה בשביל לזכות את ההורים והמשפחה בכיבוד תלמידי חכמים... ומי שחושב כך גם לא יכול לצמוח לתלמיד חכם.

וזה גם דבר שצריך ללמוד מר' חיים - שידוע כמה שהוא היה נזהר בכיבוד אב ואם, וזה כבר התחיל אצל החזו"א שמסופר עליו שפעם הוא הלך ברחוב והלכו אותו עוד אנשים הוא הרי היה גדול הדור, ואמרו לו שאמו דואגת עליו למה שעייה עדיין לא הגיע היום, מיד הוא התחיל לרוץ באמצע הרחוב - גדול הדור רץ - כדי שאמא שלו לא תדאג, ויש לנו ללמוד מזה בק"ו בן בנו של ק"ו לא להדאיג את ההורים בידיים, לא לנסוע לכל מיני מקומות בלי לעדכן אותם או שידאגו ח"ו עד שיחזור וכיו"ב.

ובספר של הגי'ר יוסף רפפורט על הלי' כאו"א מביא שפי"א החזו"א בחן בחיידר ואח"כ שאל אם אחד הילדים רוצה לשאול משהו, ואחד הצביע ושאל איך נעשים "חזון איש" וכאשר המלמד היסה את התלמיד שזה חוסר דרך ארץ, בקשו החזו"א להניח לו כי לא שמע בבירור את השאלה וכשחזר ושאלו **אמר החזו"א להקפיד מאד על כבוד אב ואם.**

היה פעם אברך שאשתו היתה מעוברת ולא סיפרו את זה להורים, ואח"כ המצב הסתבך והיו צריכים את אמא שלה והסתפקו אם לספר לה, גם מצד אי נעימות למה לא סיפרו לה קודם לכן, למה רק כשצר לכם באתם אלי, וגם מצד שהאמא לא היתה בריאה לחלוטין וחששו שזה יכול להזיק לה, שלחו אותי לר' חיים, והוא אמר לי בכזה כאב, זה ממש כאב לו, למה לא סיפרו להורים, עד שיש כבר כזה בשורה טובה, זה הזדמנות להחזיר טיפה של הכרת הטוב להורים למה לא גילו לה, והוא אמר אפי"ה לספר לאמא כי תפילות של הורים על הילדים שלהם פועלות יותר מתפילות רגילות, יש השפעה מיוחדת לתפילה של אמא, וכך כתב הספורנו (בראשית לב, א) שכתוב שם שלבן בירך את בנותיו - האמהות הקדושות, וצריך להבין בשביל מה זה כתוב, את מי מענין מה עשה לבן הרשע, וכתוב הספורנו שזה בא להורות שברכת האב אשר היא על בניו בכל נפשו בלי ספק ראוי שתחול יותר - תפילה של הורים על הילדים שלהם פועלת יותר, ואפי"ה שהוא היה רשע גמור.

וגם צריך לזכור להתפלל בזמן, במנין ישיבתי, ידוע הסיפור ששאלו את ר' חיים איך לבדוק בחור שרוצים לקחת אותו לחתן, הרי על

כולם אומרים דברים טובים ומי יודע מה האמת, אמר ר' חיים תבדקו מתי מתחיל שחרית ותבואו רבע שעה לפני שהתפילה מתחילה, מי שמגיע רבע שעה לפני התפילה הוא לכתחילה, ואם הוא מגיע עשר דקות לפני התפילה זה כבר דיעבד, וחמש דקות זה כבר דיעבד שבדיעבד, ואם הוא מגיע רק כשהתפילה מתחילה, אל תקחו אותו. (ממורינו הגרא"א דיקמן בשם הגר"א נשרי בעהמח"ס 'מאיר עיני חכמים' - ששמע מפי בעל המעשה).

וב"ה עושים עכשיו סדרי חזרות בישיה"ק תדעו לכם שמרה"י הגר"א גרבוז שליט"א אמר לי בהתרגשות והתפעלות עצומה שרואים את החיזוק בישיה"ק. הבחורים לקחו את זה ברצינות ולומדים בשקידה.

ויה"ר שזכה להרבות כבוד שמים ומהישיבה הזאת יתגדל ויתקדש שמיה רבא.

נמסר בישיבה"ק בסעוד"ג פרשת שמיני - פרה תשפ"ב.

הנהגת הטבע תלויה בכח הקדושה

בהפטרה של פרשת תזריע, (השנה לא קוראים אותה, כי זה פרשת החודש), כתוב על גחזי עם נעמן, בואו ונלמד את הפרשה הזו: עומד לו נעמן, והוא מצורע. אתם צריכים להבין, בזמנים ההם, שר צבא, מצביא מהולל, זה היה ברום המעלה!!! ובבת אחת, הוא צנח מאיגרא רמא לבירא עמיקתא. מחלה, חשוכת מרפא, מדבקת. הוא נשאר בודד...

אומרת שם הנערה (שנשבתה ע"י ארם) יש לנו נביא. המלך שולח בשם הנביא, בא אלי, אני מרפא אותך!!! הבטחה!!! בא אלי ואני מרפא אותך... [אגב מישהו ביקש פעם מהגר"ח - הבטחה. אמר לו רבי חיים, מי שיכול - לא מבטיח. ומי שמבטיח - לא יכול...]

עכ"פ, הנביא מבטיח לו, והנערה אומרת - שיש לו כח!!! הוא בא בסוסיו וברכבו. אומר לו אלישע הנביא ע"י מלאך, לך ותטבול בנהר הירדן שבע פעמים, ותהיה בריא.

ויקצוף נעמן... ויקצוף... הוא עוד כועס... שכחת שאתה מצורע?!... הוא כועס ואומר הנה אמרתי אלי יצא יצוא ועמד וקרא בשם ה', והניף ידיו לאלוקיו... ויפן וילך בחמה. עד שאמרו לו עבדיו, דבר גדול דבר הנביא אליך?! מה אכפת לך?... תנסה! ניסה, וזה הצליח. הרי, השאלה נשאלת: מה היה איכפת לו לנסות?... איך הוא אמר?... הלא טוב אמנה ופרפר נהרות דמשק מכל מימי ישראל, הלא ארחץ בהם?!... מה איכפת לו לנסות... איפה הוא נשבר?... אלא שנעמן הבין, שלנביא יש כח רוחני. הוא יכול להתפלל... יש לו כח מיסטי!!! (כך קוראים לזה ברחוב) משהו עליון ונשגב... רוחני. זה הנביא.

אבל לדבר כמו דוקטור - - - אצלנו יש גם יותר גדולים מזה... אם הוא היה עושה כמו שחשבתני... וכמבואר שם בפסוקים אמרתי יצוא יצא אלי, והניף ידיו לאלוקים... עוד צריך לעשות שמה עם הידיים באויר... הוא היה מתפלל להקב"ה - זה אני מבין. אך הוא בא לספר לי במה לרחוץ?! איך להתנהג בדרך הטבע?... בטבע אנחנו יותר גדולים! קצף נעמן.

ועל זה הנביא לא ויתר... להראות, שעם ישראל שולט בטבע! להראות שכח של קדושה הוא המנהיג של הטבע. ואם אני אגיד למים האלו להיקרע - הם יקרעו!!!

ועד שנעמן לא ראה את זה, בדווקא הוא לא אמר לו... אנחנו לא פועלים רק בתפילות - - - אנחנו **שולטים** על הטבע! ומה שנגיד - הטבע יתכופף אלינו, ואם אנחנו נגיד לטבול פה - - - אז אמנה פרפר נהרות דמשק... שום דבר לא יעזור, וזה כן יעזור! ואז נעמן נשבר. אז הוא ראה וקלט שהם אפס. הם כלום! והכל רק בידי הנביא. המהלך הזה, ראינו מאיש האלוקים מרן שר התורה רבי חיים קניבסקי, **ראינו** איך שהוא שולט בטבע.

ארץ, וערפל לאמים (ישעיה ס, ב), והזכות של רבי חיים תעזור לנו שבאמת נוכל לזכות!

אין שום ספק שזה גופא שכ"כ הרבה בני תורה מתעוררים וגומרים ש"ס לזכרו, ובפרט הישיבה שזכתה באמת ליהנות מאורו, הדברים האלו מרבים כבוד שמים, ובודאי שהוא ימליץ טוב על הישיבה, שהיא תמשיך הלאה לגדול ולפרוח, ויתרבה כבוד שמים על ידה! וכעת יש בשורה טובה לבחורים שרוצים להתחתן: [זמן הבא לומדים בישיבה"ק מסכת קידושין], היו פה כמה בחורים (קצת מבוגרים) שהיה קשה להם בשידוכים. הם באו לרבי חיים, ור' חיים אמר להם, תלמדו קידושין! הם היו שלשה, ושנים התארוסו מיד! אז כדאי לחתנים ללמוד קידושין טוב ובעיון, יהיו לנו בעז"ה הרבה אירוסין בקץ הזה! זו סגולה גדולה.

(וקידושין זו גם א' המסכתות שמתחברים אליהם מאד גם בלי הרבה מאמץ. שם החכמה היא באמת לעבוד ובאמת לעמול! יש דברים שבלי עבודה אתה בכלל לא מגיע לזה...)

ונסיים: הקפידא על גיחזי היתה, נעמן יוצא מן הנביא, הוא רואה שאין עוד מלבדו, הוא רואה שכל הטבע נמס... אין לו שום דבר... מה הוא מול הנביא... אפס! פתאום בא אליו גיחזי ואומר לו תשמע, יש לך דבר שאין אותו לנביא. זה דבר חשוב מאד... קוראים לזה "כסף"...! תביא לי. בבת אחת... הוא הוריד את כל כל הרושם הכביר... פתאום הוא שווה משהו... יש לו כסף ולנביא אין... אצל רבי חיים ראינו שהוא היה בז לגבירים. לא היה מעניין אותו כסף. כמה שאנשים דברו איתו - - - זה לא עניין אותו.

היה פעם גביר שאמר לו שאם יבוא להיות סנדק אצלו בחו"ל יתן לו שני מליון דולר, א"ל ר' חיים למה אתה צריך לבזבז כסף, תביא אותו לארץ ואני יהיה סנדק אצלך בחינם.

כמה כסף שיש לגביר, אצל ר' חיים זה לא מְשַׁחֵק אצלו... לא מדבר אליו, מי צריך את הכסף שלך... הוא בז לזה. יש רק דף גמרא! את זה גיחזי רצה להוריד... הוא רצה לתת ערך וכבוד לכסף.

כשאנחנו היינו רבני הישיבה אצל הגר"ח, בקשנו ברכה לגבירים שיתרמו למוסדות. אמר הגר"ח "שהם יזכו ללמוד!" אמרו לו הגבירים רוצים גם ברכה לפרנסה, שיהיה להם גם הרבה לתת... אמר רבי חיים - זה מיותר. הברכה אחת היא, שהם יוכלו ללמוד! כסף לא מעניין, רק דבר אחד מעניין - - - דף גמרא!

ועם זה אנחנו יוצאים כעת, ל"בין הזמנים" של אמונה, של דף גמרא וסייעתא דשמיא של לגמור את המסכת, ולחזור עליה, ולשנן אותה... כעת כבר אוחזים ב"ושננתם". לחזור שוב ושוב, שיהיו מחודדים בפיד, והזכות של רבי חיים תסייע. אין שום ספק שרבי חיים יכיר טובה!!!

אנחנו יודעים תמיד, שהנסיך הסלבודקאי רבי אייזיק שר, היה קורא לבין הזמנים "כי גרשוני מהסתנפ בנחלת ה'..."! אז הננו להודיע כי "צו הגירוש" מסתיים ביום ראשון ל' ניסן, בשעה חמש תפילת מנחה, ואחרי זה תמידין כסדרן בעמל התורה ובהתמדה. ונתקדש בקידושין! אמן.

נמסר בסיום הזמן בישיבה"ק סיום מסכת כתובות וסיום ש"ס לע"נ מרן שר התורה זצוק"ל יום ו' פרשת תזריע תשפ"ב.

אומרים שפעם אחד מגדולי הרפואה אמר, "גם אם היה לי יצר הרע להיות אפיקורס, רבי חיים לא נותן לי...". רואים שיש בורא עולם, רואים שרבי חיים שולט בטבע! מה שהוא היה אומר - כך היה!!! כל זמן שהוא היה ראינו איך שהשכינה בקרבם של צדיקים, ראו הרי מראות אלוקים! ראו איך שהטבע מתחשב בו, ומה שהוא אומר - הטבע מיד מתכופף.

וזה הגמ' הידועה בחולין (דף ז, א) על רבי פינחס בן יאיר, בא רואה כמה הוא יותר גדול ממשה רבינו ושישים רבוא בני"י. להם נקרע הים רק פעם אחת, ולרבי פינחס בן יאיר - שלש פעמים!

וידוע שהאלישיך הקדוש מסביר בזה, אצל משה רבינו - זה היה עוד קודם מתן תורה, אך אחרי מתן תורה, עם הכח של תורה - אפשר לעשות את הכל! ואם מצליחים להגיע לזה, זה דבר מצויין.

וכ"כ באור החיים, - עה"פ וישב הים לאיתנו, לתנאו הראשון - תנאי התנה הקב"ה עם מעשה בראשית. דברים מפורסמים, זהו כוחה של תורה. ועיי"ש שפי" עפ"י דברי חז"ל בויכוח שבין מרע"ה והים. וכשמעמידים את העוצמה הזו של כל התורה כולה, עוצמת קדושת התורה, עוצמה שראינו - כל זמן שהוא היה חי - ...

סיפר לי הרב רביבו, שהוא בא להספיד בנתניה, יחד עם הגאון ר' אליעזר שטיינמן (שנמצא בישיבתו). לאחמ"כ נגש אליהם יהודי חילוני לחלוטין (!) ואמר להם, לאחר שרבי חיים נפטר, זו לי משהו בראש... והחלטתי שאני מתחיל לשמור שבת.

הוא אומר הקדושה והטהרה שהוא הביא לעולם בעצם המציאות שלו! וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא אליך ויראו ממך. ראו איך שחילונים הנוהגים כגויים גמורים באים אליו בהכנעה ובכפיפת ראש, רואים שהתורה מושלת בבריא. יודעים שמה שהוא אומר - מתקיים.

את הכבוד שמים הזה - הפסדנו. את הכבוד שמים של ויראו רחוקים ויבואו, כל הבריא כולה ראתה כי לה' המלוכה ומושל בגויים, הוא הכל! וכבוד התורה היום, איבד חלק גדול מהכח שלו. זכורני, בתקופה שהיו ילדים אוטיסטים שדיברו, הרה"י לא אחז מזה ואמר שרוב הדברים זה שטויות. אך היה אחד שהרה"י אחז שניכרין עליו דברי אמת. והוא אמר לו שהקב"ה תמיד השאיר משהו שיכלו לראות דרכו אמונה בחוש. בתחילה היתה נבואה, ובדורות המאוחרים יותר היו גלגולים שנכנסו באנשים, עד שגם זה נפסק. והביאו אותנו גם כן להראות עוד קצת אמונה בחוש. אך תכף גם אנחנו כבר לא נדבר, ויהיה חושך ועלטה, יצטרכו להחזיק באמונה ושום דבר לא יעזור.

כאשר רבי חיים היה חי - עוד ראו אמונה בחוש! היום - צריכים להתחזק לבד ולא יעזור שום דבר!

פסח בא, אמונה, אמונה, אמונה!!! זה חג האמונה! כל מה שהיה, כ"כ הרבה סיפורים יש, ובכל תחום ותחום, אין לנו שיעור רק התורה הזאת. לחיות אמונה, לחיות בורא עולם, הדברים האלו חייבים להיות היום בעבודה שלנו!!! כבר אין לנו מסייעים, כל המסייעים נגמרו, החושך והעלטה תכסה ארץ, כי הנה החשך יכסה

לע"נ
האשה הצדקנית
מרת **מרים לאה** ב"ר **יצחק יוסף** ע"ה
נלב"ע י"ג ניסן תשס"ד
תנצב"ה

לזכות ולהצלחת
החתן המופלג הרב **אשר עוזרי** שיחי
לרגל נישואיו בשטו"מ
יה"ר שיזכה לבנות בית נאמן בישראל
על אדני התורה והיראה

ניתן לשמוע את השיחה ביום שלישי בערב ולאחמ"כ בשידור חוזר וכן הספדים על מרן זצוק"ל בקו השיחות שמספרו 074-740-3629

ע"מ שנוכל להמשיך בהפצת תורתו של מורינו המשגיח שליט"א, אנו זקוקים לעזרת הציבור

לתרומות והנצחות: 054-843-6282

לקבלת הגליון במייל: 4166058@gmail.com